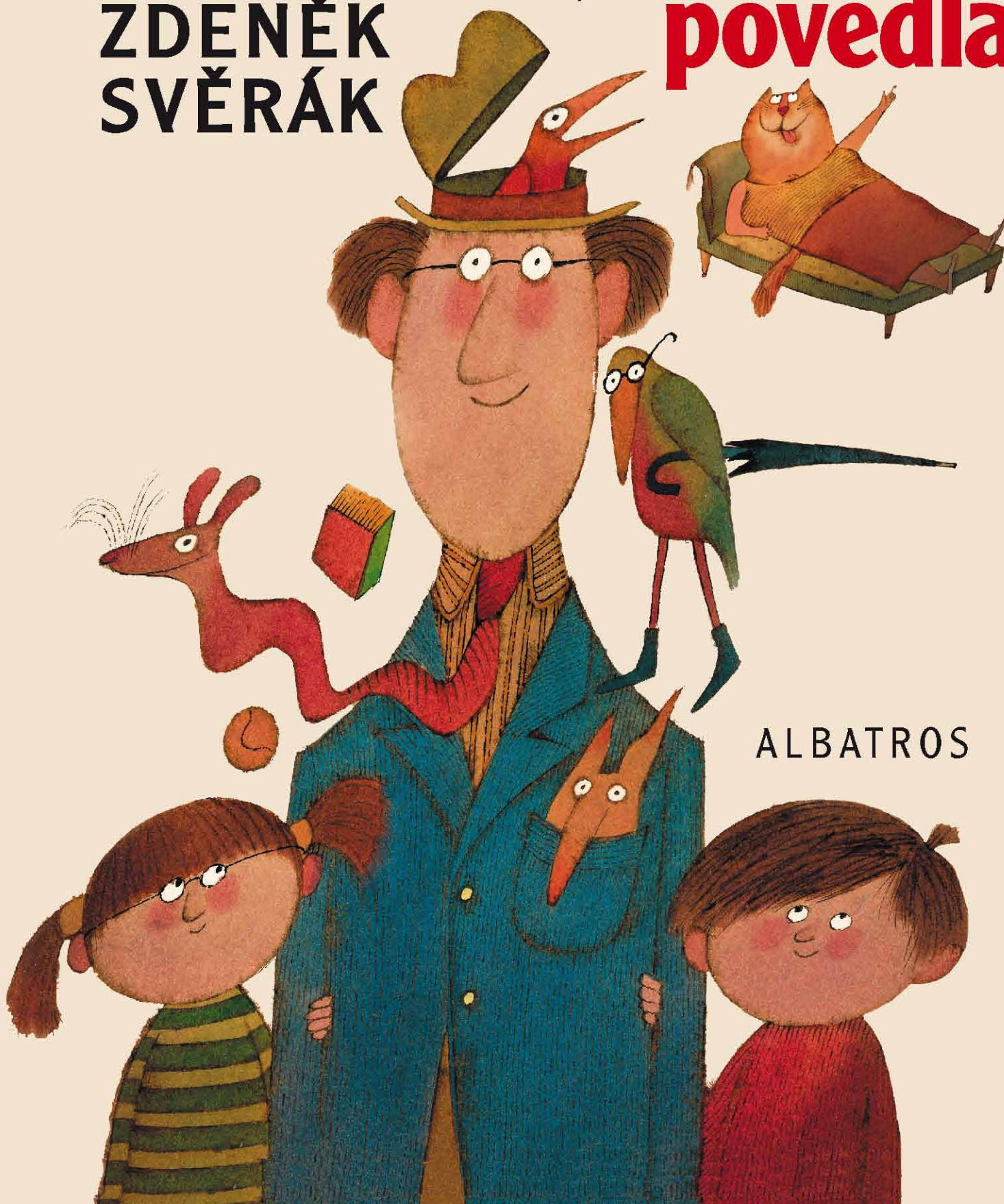

ILUSTROVAL ADOLF BORN

Tatínku, ta se ti povedla

ZDENĚK
SVĚRÁK

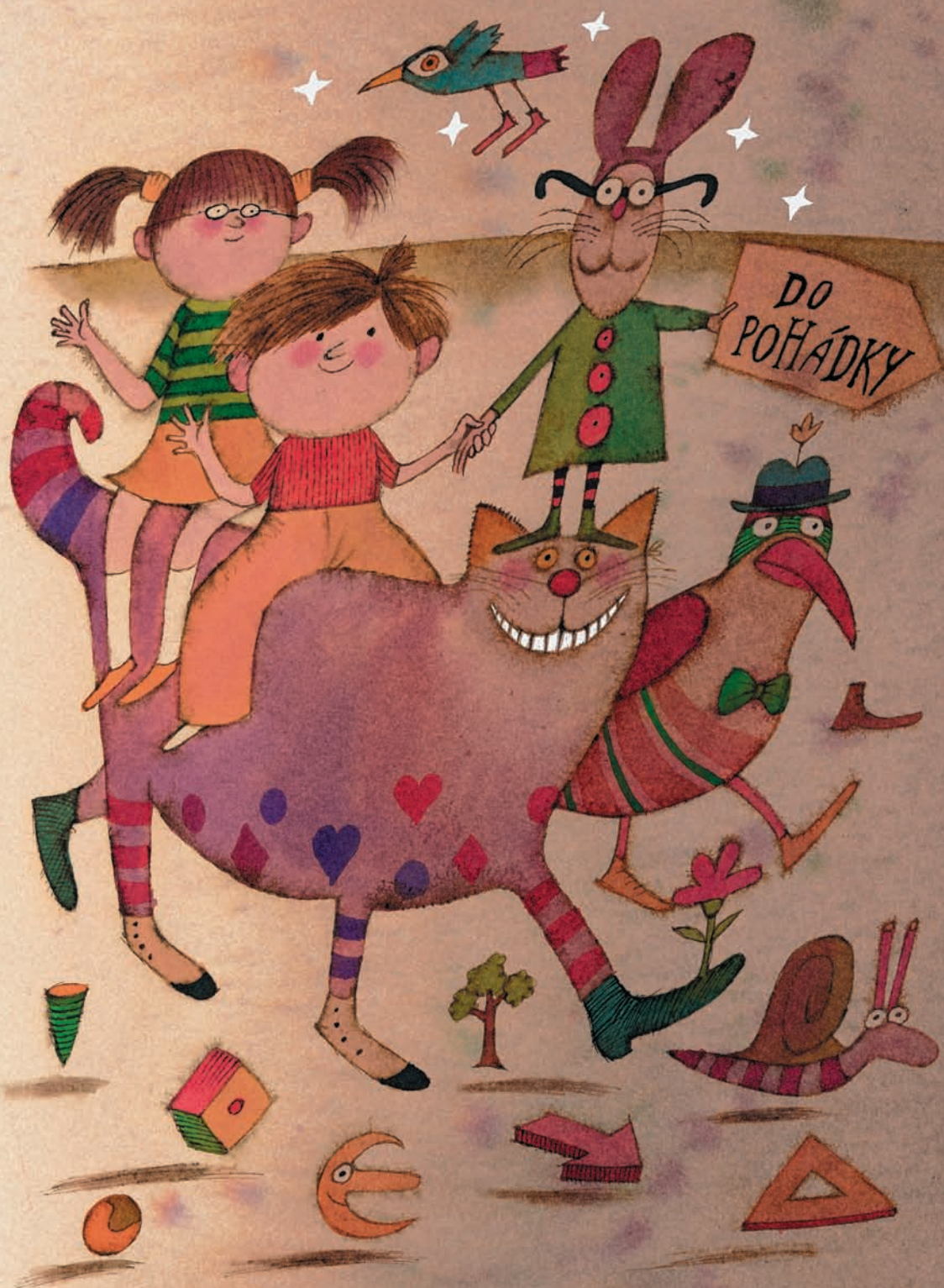
ALBATROS

ALBATROS

TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA

ZDENĚK SVĚRÁK

Tatínku, ta se ti povedla

Ilustroval
ADOLF BORN

ALBATROS

© 1991, Zdeněk Svěrák, 2012, c/o AURA — PONT, Praha
Illustrations © Adolf Born, 1991

www.albatros.cz

ISBN 978-80-00-02913-9

Jak vypadá tatínek Šíma

Je menší postavy, nosí brýle, v mládí prý míval spoustu vlasů, ale když byl na vojně, kde se musí stále nosit čepice nebo přilba, vlasy mu prořídly. Proto má na vrcholku hlavy holý plácek, kterému jeho děti říkají mý-tinka.

Co dělá?

Ráno nerad vstává, a když vstane, velikou rychlostí se oholí a pořeže, protože se neholí elektricky, ale břitvou, kterou zdědil po svém tatínkovi. Potom si kamen-cem zastavuje krev a volá ú, ó a někdy i é. Jakmile krev zastaví, utíká na autobus č. 135 a jede do práce.

V práci tatínek Šíma rýsuje. To umí velmi krásně. Vždyť se podle jeho výkresů stavějí domy a ještě ani jeden nespádl.

Večer večerí, napomíná děti, aby se nešťouraly v jídle a jedly pěkně s chutí jako on. Také se vyptává syna Petříka, co bylo ve školce, a dcery Petrušky, co bylo ve škole. Když se dozví něco pěkného, řekne: „No, z toho mám radost.“ Když se dozví něco špatného, řekne: „No, z toho nemám radost.“ Pak přijde na tatínka zívání a říká:

„Všimněte si, děti, slušný člověk si vždycky dá ruku před ústa.“

Tak plynul tatínkovi den za dnem až do chvíle, kdy se maminka zhluboka nadechla a pronesla dlouhou větu.

Maminčina dlouhá věta

„Nezlob se, tatínku, ale já také chodím do práce a kromě toho peru, žehlím, zašívám, vařím, myju nádobí, utírám prach, vysávám koberce, vodím Petříka do školky, chodím na nákupy a na rodičovská sdružení, zavažuji ovoce, zalévám květiny, sama si promazávám šicí stroj, čistím boty, nosím kabáty do čistírny a z čistírny, píšu babičce, platím sdružené inkaso, ani nemám čas zajít ke kadeřníkovi, abych se ti líbila, a tak si myslím, že by sis mohl vzít na starost aspoň to vyprávění pohádek, co říkáš?“

Tatínek se poškrabal na mýtince a řekl:

„Proč ne, zkusit to můžu.“

Ještě téhož večera začal:

„Milé děti, povím vám pohádku O perníkové chaloupce.“

„Tu známe,“ řekl Petřík.

„Dobře. Povím vám tedy pohádku O Dlouhém, Širokém a Bystrozrakém.“

Úúúúú
Óóó

ÉéÉéé
@

TATÍNEK
→